

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštovina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Za Nemčijo.

V delegacijah se nimajo govoriti o zunanji politiki, preračunavajo se naše državnopravne razmere in marsikateri delegat, ki sicer ne pride prav nič v poštev v takozvani visoki politiki, se čuti peklona, dajati našim vodilnim političnim krogom pametne nasvete, kako bi se naj uravnale naše državnopravne razmere napram drugim državam, da bi bilo to v blagor in korist Avstrije. Da bi bili ti nasveti, oziroma načrti takih politikov diletantov morda duhoviti ali vsaj kolikor toliko pametni, to se seveda ne more trditi. V tem oziru so si daleč nemški delegatje brez vsakega ugovora pridobili prvenstvo, zakaj ni še preteklo niti eno delegacijsko zasedanje, da bi ne tolkli po — »obrabljenem glasovirju« in razmotrivali naše razmere do sosedne nemške države. Avstrija je zaveznica Nemčije, s tem je rečeno vse in dana je gotova podlaga našemu pravno-političnemu razmerju do zaveznice Nemčije. V tem je natanko določena in precizno označena smer, kakor tudi tok naše zunanje politike napram nemški državi. Naravna posledica tega državnopravnega položaja so intimo prijateljski odnosi z nemško državo, ki bolj intimni niti biti ne morejo, ako se naj računa s tem, da naj Avstrija ostane še v bodoče samostojna država. A navzlic temu so se leto za leto oglašali pri delegacijskih zasedanjih nemški delegatje, ki so venomer še priporočali zunanjemu ministru, da naj uravna svojo politiko tako, da se bo naše intimo razmerje do Nemčije še poglobilo in vsi ti blagohotni nasveti so ob koncu koncev izvenili v eden edini, dasi ne docela jasen in glasen, a vendar razumljiv akord, da se naj Avstrija odpove svoji samostojnosti in vstopi v združbo svojih eksistenco, v kolo nemških zveznih držav. Dasi si torej naši Nemci doslej niso nimalo mašili ust, kadar je bilo treba izpovedati, kako naj

bode državnopravno razmerje Avstrije do Nemčije, vendar še doslej niso nikdar v tem oziru govorili toliko jasno in določno kakor letos. In še nekaj je, kar je potrebno še zlasti naglasiti!

Doslej so oznanjali take tendence ponajveč delegatje, pripadajoči ekstremno radikalnim nemškim strujam, letos pa je izpovedal svoj tozadevni kredo zastopnik takozvane, »zmerne«, »za vlado sposobne« nemške stranke, na katero se vlada d-jan-sko tudi opira, — poslanec Dobernig. Poslanec celovškega mesta je prav odkrito povedal, za čim t-žé vsi avstrijski Nemci in kaj je končni cilj in smoter njihove politike. Kratko in jasno, da je izključen vsak dvom in vsaka druga interpretacija, je izjavil, da je državnopravna politična zveza z nemško državo, ki se ima uresničiti s krvjo in železom, alfa in omega nemških teženj in stremljenj. Značilno je, kakor smo že naglašali, da ni teh političnih aspiracij avstrijskih Nemcev morda odkril kakšen Vsenemec, marveč pripadnik nemške ljudske stranke, ki je vladna stranka par excellence in katere eksekutivni organ je takorekoč ministrski predsednik dr. Körber. In to je, kar je treba poudariti! Nemška ljudska stranka je glasno povedala, na kaj deluje z vsemi svojimi silami in močmi, izjavila je, da ji je konec, prenehanje Avstrije kot samostojne države njen najvišji cilj in končni smoter vsega njenega delovanja. In navzlic temu se smatra v vladnih krogih, ki bi imeli, ako že ne gledajo na obe očesi, vsaj videti na eno, nemška ljudska stranka kot državo vzdržujoč in ohranjujoč element, dasi je po svoji lastni izpovedi v Avstriji ta stranka eden izmed prvih destruktivnih in državo razdvajajočih, razdirajočih in uničujočih življev. In na take elemente se opira naša vlada, po želji teh se vodi vsa avstrijska politika! Kam jadramo? Ali so res vsi avstrijski

ski državniki slepi, ali so jih zares bogovi udarili s slepoto, da ne vidijo propada, ki jim zija nasproti, ako bodo nadaljevali to svojo politiko.

In takšnim elementom na ljubo se pritiskajo ob steno Slovenci, ki so že v preteklosti in skušajo tudi v sedanjosti — morda v svojo lastno škodo — dokazati, da extra Austriam za-nje non est vita! Ali se bodo končno le odprle vladni oči? Dvomimo! Saj niti eden vladni organ ni smatral za potrebno, da bi reagiral na izvajanja delegata Doberniga in jih zavrnili. No, pa če vlada v vladnih krogih samih sliči nazoru, kakor jih je izpovedal poslanec Dobernig, — in znamenja vsaj kažejo tako — je to povsem umljivo. Ni pa nam umljivo, — da ni na Dobernigovo izvajanja odločno reagiral edini slovenski delegat — dr. Susteršič — in to je uprav, kar nas žalosti in boli! Tu se je nudila zastopniku slovenskega naroda najugodnejša prilika, da bi strgal vladni krinko z obraza in z dokazi v rokah izrekel uničujočo obsodbo njene politike! A dr. Susteršič je molčal in ni znil niti besedice! Seveda, kadar se gre za avstrijsko balkansko politiko, kadar se obravnava o topovih in kadar se gre za veto pri papeževi volitvi, takrat je ta »slovenski« delegat s lno zgovoren, kadar pa bi se bilo treba postaviti na branik za narodna prava, takrat pa ta ljudski zastopnik vedno molči kakor riba!

Avstrijska delegacija.

Dunaj, 24. januarja. Včeraj se je nadaljevala in zaključila debata o proračunu ministrstva zunanjih zadev.

Del. dr. Pergelt je govoril o veto-vprašanju ter povedal, da je večina katoliških prebivalcev odobrala postopanje Avstrije. Potem je hvalil ministra grofa Goluchowskega posebno zaradi njegovih zaslug pri povzdigi našega izvoza; polemizoval je proti dr. Kramarju

glede trozveze ter priporočal notranji mir in spravo med narodi.

Del. dr. Kramarj je odgovarjal dr. Pergeltu, da so Čehi za mir in spravo, toda v spravi pogajanja se ne spuste, dokler ni urejena pot za notranji uradni jezik.

Potem se je po nekaterih stvarnih popravkih začela podrobna razprava. Minister grof Goluchowski je odgovarjal na nekatera vprašanja, med njimi tudi na vprašanje del. Verze gnassija v zadevi ustanovitve italijanskega vseučilišča v Trstu. Minister je rekel, da ne spada to vprašanje v njegovo kompetenco, vendar pa izjavi, da bo vsako odredbo, ki je v prid kulturnim potrebam italijanskega prebivalstva, z zadovoljstvom in veseljem pozdravil.

Del. Schneider je hotel z nova dokazovati, da so kristjani ljudje, židji pa živina, češ, da ovrže le trditve v talmudu, ki govori o kristjanih kot živini. Predsednik pa mu tudi sedaj ni pustil dokazovanja.

Del. Biankini se je med drugim odločno zavaroval, da se zakonito priznani hrvaški zastavi pripisuje izzivajoči pomen. Ako se bo boj Hrvatov pod to zastavo imenoval izzivanje, mora govornik izjaviti, da bodo Hrvatje nadaljevali z izzivanjem.

Poročevalec marki Bacquehem je povdarjal v zaključnem govoru važnost trozveze, odgovarjal raznim izjavam, ki so padle med debato, govoril o trgovinskih pogodbah in carinskih tarifnih ter označil položaj v državi s sledečimi besedami. »Naše zveze so trdne in prisrčne. Staro tekmovanje med našo državo in Rusijo se je spremenilo v popolno harmonijo v obojestranski balkanski politiki. Končno je izrekel ministru grofu Goluchowskemu popolno priznanje in zaupanje v imenu delegacije, naka je bil proračun tudi v podrobnosti d-bati sprejet.

Položaj na Ogrskem.

Budimpešta, 24. januarja. V včerajšnji seji državnega zbora

je kritikoval posl. Polonyi znani predlog dr. Derschatte ter izjavo vojnega ministra. Povedal je tudi, da je Kossuthova stranka opustila obstrukcijo, ko je večina sprejela v svoj program zahtevo po ogrskem državnem jeziku. Pozneje se je vršil ministrski svet, ki se je posvetoval, kako/zatreti obstrukcijo. Ministrski predsednik odpotuje v teku tedna na Dunaj, poročat cesarju o položaju. Splošno se sodi, da zadene parlament usoda še pred zasedanjem delegacije, vsekakor pa takoj po zasedanju. Potrpežljivost napram obstrukciji je minila, v nekaterih dneh se bodo odigrali vsiki dogodki.

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 24. januarja. Iz Ogrske je prispelo 920 konj za turško armado. Za nadaljnjih 1000 konj se je pogodba sklenila.

Rim, 24. januarja. Pogodba med turško vlado in generalom De Georgisom se je danes podpisala. Jutri odpotuje general v Carigrad.

Solun, 24. januarja. Kojmakan v B-rani je zapril predstojnike dvanajstih krščanskih vasi, k-r so se vaščani uprli novemu davku na živino.

Beligrad, 24. januarja. Skupščina je sprejela s 100 glasovi proti 10 glasom predlog, naj se v dvam ministrov Garašanina, Vukovića in Ristića dovoljena častna državna doklada k penziji v skupnem znesku 17479 frankov črta vsled slabih finančnih razmer. Proti črtanju so posebno govorili Novaković, Miljević in Vesnić. Zadnji je tudi rekel: »Naj bi nikdar ne prišel čas, da bi katera skupščina preklicala zahteva za dejanje 11. junija, dasi se je ta zahvala izrekla le z molčnim pritrditvjem.

Cetinje, 24. januarja. Novoimenovani avstro-ogrski ministrski rezident baron Khun je prispel včeraj sem.

Vstaja v nemški Afriki.

Berolin, 24. januarja. V Karabibu so uporniki posebno dvji-

LISTEK.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Drugi del.

X.

V komisiji za organizacijo šolstva je generalni intendant d'Auchy odločil na korist Nemcev. Komisija je sklenila, da naj se celo v ljudskih šolah ne daje nemški jezik, iz gimnazij in v vseučilišča pa naj bo slovenski jezik popolnoma izključen.

Ti sklepi so slovenske rodoljube popolnoma potrdili, samo stari Damjan ni izgubil upanja, da se dajo še ovreči. Posebno ko se je skrivnostni literat Pelleue iz Pariza izrazil, da je d'Auchy odločil v korist Nemcev samo zato, da bi maršala Marmonta kompromitiral v očeh Slovencev, edinih zanesljivih njegovih prijateljev v Iliriji. Damjan se je živo spominjal Marmontovih besed in obljub in zato nagovarjal svoje znanke, da pošljejo posebno deputacijo prositi maršala, naj ne odobri sklepov komisije. Ta trud ni bil brez uspeha.

V deputaciji so bili stari Damjan krepki Gorenjec kanonik Walland, inteligentni Ravnikar in odlični naravoslovec Hladnik. Kot tolmač je šel z njimi Konrad.

Deputacija je dosegla več, nego je mogla upati. Komaj je maršalu pojasnila, za kaj se gre, je bilo že tudi odločeno, da sklepi učne komisije ne dobe veljave. »Nikdar, dokler sem jaz generalni guverner,« je izjavil Marmont, »Ilirija mora biti narodna slovanska država.« Še isti dan je maršal poklical d'Auchya k sebi in zahteval od njega pojasnil, in pri ti priliki sta moža trčila skupaj, kakor še nikdar poprej. Bila sta si od nekaj nasprotnika. Marmont je dobro vedel, da je cesar imenoval d'Auchya generalnim intendantom prav zategadelj, da bi bil nekaka protiteža maršalu in da bi ga kontroliral. Zato je marsikaj pretrpel. Sedaj pa, ko je d'Auchy glede šolskega vprašanja iz samega nasprotja proti Marmontu postopal celo proti cesarjevim intencijam, sedaj je bila mera polna. Obema je bilo jasno, da eden njiju mora iti, da oba ne moreta ostati na svojih mestih. Mar-

mont je bil pa tudi prepričan, da zmaga v tem boju on, ker je bil d'Auchy pozabil na voljo cesarjevo.

Marmont in d'Auchy sta se bila oba obrnila do cesarja in oba sta pričakovala, da pride iz Pariza kak cesarjev zaupnik, da stvar preišče. A minoli so trije meseci in zaupnika ni bilo in nihče ni vedel, pri čem da je. Samo literat Pellenc iz Pariza je menil, da cesarjevega zaupnika sploh ne bo. In uganil je resnico. Zaupnika ni bilo, pač pa je prišel cesarjev odlok: d'Auchy je bil odstavljen, generalnim intendantom je bil imenovan dobri in poštjeni baron de Belleville. Obenem pa je cesar odredil, da se vsa uprava v Iliriji reorganizira.

Predno pa se je to izvršilo, je poteklo več mesecev, v katerih se je maršal Marmont z vsemi silami posvetil delu za korist Ilirije. Predvsem je rešil šolsko vprašanje. Kanonik Walland je moral predelati ves načrt in pri dolgih posvetovanjih z maršalom, pri katerih je bil Konrad za tolmača, se je določilo, da bodo ljudske šole samo slovenske, v gimnazij se bodo poučevalo v sloven-

skem, v nemškem in v višjih razredih deloma tudi v francoskem jeziku. Za vseučilišče se ni določil učni jezik, ker v tistih časih še ni bilo za slovenska znanstvena predavanja sposobnih mož in ker jezik še ni bil dosti razvit. S tem, da se sploh ni določil nikak učni jezik, je hotel maršal Marmont bodočim profesorjem omogočiti, da bi lahko tudi slovenski predavali, če bi to zmogli.

Pri teh posvetovanjih se je tudi s Konradom bližje seznanil. Spoznal je njegov značaj, njegovo nadarjenost in njegovo rodoljubje. Jemal ga je seboj na lov, kateremu je bil strastno udan, in če sta hodila po ljubljanskem barju, sta se dostikrat menila o jako resnih in važnih političnih vprašanjih. Konrad je na ta način postal maršalov zaupnik in prvi posredovalec med maršalom in med slovenskimi rodoljubi v Ljubljani ter je skoro nehoté in nevedé mnogo storil, da je rasla in se širila maršalova popularnost. Časih se je sam ustrašil, če je videl, kako si je maršal pridobil vsa srca, ali če je slišal ljudi govoriti, da bi bilo za narod in za deželo najbolje, če bi

maršal Marmont postal kralj ilirski, kakor je bil maršal Murat postal kralj neapolski.

In ta želja je postajala čedalje splošnejša. Odstavljeni d'Auchy, hoteč naščuvati prebivalstvo proti maršalu, je bil nalašč raznesel vest, da se namerava Marmont polastiti krone in proglasiti za ilirskega kralja. Nemci in stari plemenitaši so poskušali to izkoristiti proti maršalu, a dosegli so ravno nasprotno tega, kar so nameravali. Čimbolj se je raznašala ta vest, toliko rajše so imeli ljudje maršala. Najhitreje so se te misli oprijeli slovenski rodolubi.

Če bi bil Marmont ilirski kralj, bi se ne bilo bati, da nas kdaj zapusti, je večkrat razlagal stari Damjan svojim prijateljem. Tako pa se lahko vsak dan zgodi, da ga izgubimo. Napoleon je itak nanj ljubosumen, ker si zna pridobiti povsod simpatije in resnično ljubezen. In če gre Marmont, kdo ve, kakih nazorov bo njegov naslednik.

In prijatelji so staremu Damjanu pritrdjevali in resno razmišljali, kaj bi bilo storiti, da postane maršal Marmont kralj ilirski.

Postajno poslopje so popolnoma razdejali. Iz Swakopmunda je prišlo 89 vojakov. Pri Kubasu je bila mala bitka med patruljo in vstaši. Eden nemški podčastnik je padel, vstaši pa imajo več mrtvih.

Spremembe v ital. diplomatskih zastopstvih.

Rim 24. januarja. Poslanik na Dunaju, grof Nigra, poslanik v Madridu, Avogrado di Collobiano, in poslanik v Bruslju grof Gerbaise de Sounaz, so šli v pokoj. Poslanik na Dunaju je postal vojvoda Avarna dosedaj poslanik v Bernu; v Madrid pa pride dosedanj poslanik v Atenah, Silvestrelli.

Protipoljska politika na Nemškem.

Berolin, 24. V pruskem dežel-nem zboru je govoril včeraj ministri-predsednik grof Bülow kot v odgovor grofu Limburg-Stirum in Richterju o poljski politiki. Bülow je rekel, da je velika poljska agitacija v Zgor. Šleziji zavzela polagoma premišljeno in direktno protipruski in protinemški značaj. Ta agitacija brezdvomno zasleduje namen, prebivalstvo Zgor. Šlezije ločiti od nemštva ter ga pripeljati velikemu poljstvu. Državna vlada pa mora polagati posebno važnost, da se Šlezija obrani pruska in nemška. Zg. Šlezija nam je ravnotako potrebna za gospodarski razvoj, kakor v slučaju zunanjega zamotanja za našo brambo. Ni je točke v državi, kjer bi bila velikopoljska agitacija tako tako nevarna in prusko ter nemško mišljenje tako potrebno kakor v Šleziji. Za Zgor. Šlezijo bomo tedaj morali se oprijeti ravno tako odločnih, vendar drugačnih sredstev kot v Poznanju. S samimi shodi, resolucijami in klicanjem vlade se še ne doseže vsega. Na krmilu Šlezije stoji izkušen državnik, ki razpolaga s posebnim fondom za jačanje nemštva v ondutnih okrajih.

Rusko-japonski konflikt.

V diplomatskih krogih se presoja položaj kot zelo ugoden. Splošno se pričakuje, da se reši zadeva mirnim potom v obliki pogodbe med obema državama; ta pogodba bo veljala za celo vrsto let.

London, 23. januarja. Mir še ni zagotovljen, temveč se vrše celo priprave za vojno. Japonski vojni minister je sklenil z neko angleško tvrdko pogodbo za dobavo 10.000 pušk. V Masampho je došlo 12.000 japonskih vojakov.

London, 23. januarja. Med Kitajsko in Japonsko se je sklenil popolni dogovor, da pošlje Kitajsko v slučaju vojne Japonski 50.000 oboroženih mož.

London, 23. jan. Senzacija je obudila članke v poluradnem kitajskem listu „Kokumin“, ki pravi, da se je opustilo vsako upanje zakonite japonske zahteve uresničiti z diplomatskimi sredstvi.

Marmont je dobro vedel za to mišljenje prebivalstva. Policijski komisar Toussaint ga je vestno in natančno obveščal, kakor je tudi vestno in natančno informiral o vsem tem generalnega intendanta. Marmont je bil ponesen na to popularnost in vesel tega zaupanja prebivalstva in je s temvečjo ljubeznijo posvečeval vse svoje moči delu za korist Ilirije.

Marmont je imel navado, da je vsako soboto povabil višje francoske uradnike in častnike k sebi, vsak mesec pa je priredil sijajen banket s plesom, na katerega je bilo povabljen najodličnejše ljubljansko občinstvo. To je bila edina prilika, da se je sešel z Maro. Prvi ples je vselej plesal z njo, vselej ji je poklonil prekrasen šopek cvetlic in jo, dasi vedno v mejah dopustnosti, odlikoval pred vsemi damami, ali sicer se ji ni skušal približati. Konrad je pri takih večerih vedno stal na straži. Z napeto pozornostjo je opazoval maršala in Maro ter prežal na vsak znak, ki bi mu razodel, da se je med njima razvilo kake intimnejše znanje. In vselej se mu je odvil kamen od srca, kadar se je pričel, da je njegov sum neopravičen. Tudi drugi

Dopisi.

Iz Il. Bistrice. Iz ilirsko bistriško-trnovskih trgovskih krogov. Kakor je dopisnik v „Slov. Narodu“ z dne 18. t. m. v prvem delu svojega dopisa dobro označil pogubno delovanje našega nepotrebnega konsuma, tako ni po mislih tukajšnjih naprednih in merodajnih trgovcev zadel, ko je priporočal, da bi se tukaj naselili trgovci z manufakturnim blagom. Dopisnik je v svojem dopisu popisal, koliko škode trpi špicerijska trgovina zavoljo konsuma. Ravnotako je tudi z manufakturno stroko, ker ima konsum največje, če tudi ne najboljšo zalogo manufakturnega blaga. Vsakemu izmed nas, kakor tudi založnikom veletržcem od drugod so znana dejstva, da so zadnjih par let morali nekateri prisilno in en trgovcev pa samovoljno opustiti podjetje te stroke. Radi česa le? Radi tega, ker v Bistrici z okoli 600 prebivalci, obstoječa dobro peljana trgovina pečajoča se izključno s tem blagom, ter 4 mešane, toda dobro založene z manufakturnim blagom v okoli 700 prebivalcev broječem Trnovem, katero se Bistrice takorekoč drži, več kakor preveč tukajšnjim razmeram zadostuje. Pomnim naj še, da v eno uro oddaljenem Premu in Knežaku so že itak dobro upeljane trgovine. Za Bistrico in Trnovo, ter za malo okolico pa te popolnoma zadostujejo. Sploh smo pa tudi na železnici, ki nas za male kraje v dobri uri popelje na Reko in vsakdo ve, da premožnejši sloji kupujejo itak po največ v mestih, kmet pa, kadar kaj boljšega ali kaj več rabi (za poroko in drugo) gre pa tudi v mesto nakupit. Seveda se pa zraven tudi pohvali „ja, blago je z Reke“ torej — bolj nobel. Da bi dva trgovca manufakturnista mogla v Il. Bistrici trnov vegetirati je zelo dvomljivo, ker že itak huda konkurenca bi se potem še bolj poostila. Z dvomljivimi trgovinami se pa blagostanje kraja nikakor ne povzdigne. Predno se torej komu svetuje tak korak, kakor ga je nasvetoval dopisnik, moralo bi se bolj stvarno premisliti in ne igrati vloge Rudolfa, ustanovitelja za našega kmeta pogubnega konsuma, katerega dopisnik v omenjenem dopisu zaradi teh lastnosti sam tako šiba.

Razprava dr. Potočnjak-Korač.

V Zagrebu, 23. jan.

Vsa hrvatska javnost je z napeto pozornostjo pričakovala govora branitelja dr. Hinkovića. Že kmalu popoldne je bila razpravna dvorana polna najodličnejšega občinstva. Med poslušalci je bilo tudi opaziti mnogo narodnih dam in opozicijonarnih poslancev. Ko so prišli v dvorano obtoženca dr. Potočnjak in Vitoimir Korač in zagovornik dr. Hinković, je nastalo med občinstvom živahno gibanje in vse se je rinilo v obližje dr. Hinkovića, da bi bolje slišalo njegov zagovor. Ob ¼ na štiri popoldne je sodni dvor prišel v dvorano, na čelu mu predsednik Radičević, ki je oddal besedo brani telju dr. Hinkoviću. Ko je pričel dr. Hinković govoriti, je nastala v dvorani grobna tišina. Ta obravnava, je rekel govornik, je živa slika prejšnje vlade, v njej je ekstrakt onih pogubnih sokov, na katerih je dolgo vrsto let bolehal hrvatski narod. Ta vlada spada v zgodovino in povestnica bo de poleg Khuenovega imena morala beležiti kot anekdoto ime dr.

Potočnjaka. Ti dve imeni značita dva protivna sveta, značita tragično nasprotje in konflikt med dvema silama, — med močjo in pravico. Dr. pravnik je rekel, da borba med tema silama ni imela temelja za taka sredstva, kakor jih je rabil dr. Potočnjak zoper svojega protivnika. Da je pa grof Khuena z največjo nasilnostjo nastopal proti obtožencu, se mu pa zdi popolnoma prav in utemeljeno. A vendar dr. Potočnjak ni storil drugega, kakor da je oddal svoj glas kot uradnik za protivladnega kandidata. Toliko osebnih svobode bi pa moral vendar imeti vsak uradnik, da prosto glasuje, če mu je tudi vsaka politična agencija prepovedana.

Dr. Hinković je nato temeljito osvetlil afero E. t. grof Khuen Heder-vary in ovrgel vsa zavijanja drž. pravdnika v tej zadevi. Nadaljuje svoj govor je rekel, da obtožnica sloni na jako slabi podlagi in da se pri obravnavi ni ničesar dognalo, kar bi moglo služiti le kot senca dokaza za krivdo dr. Potočnjaka. Dr. pravnik je pograbil edino besedo »Pučanina«, kakor se je podpisal avtor inkriminirane knjige, in hoče dokazati, da je ta »Pučanina« dr. Potočnjak, ker je le-ta doma tam, kjer se rabi ta beseda.

To je edini dokaz, a vendar se drž. pravnik navzlic temu še vedno upa trditi, da je dr. Potočnjak pisal dotično inkriminirano nemško brošuro. Obtoženec se je še vedno podpisal s polnim imenom na vseh brošurah in najsi so obsegale še tako ljute napade, zakaj bi se baš pri tej skrival za pseudonimom. Spl. h je pa obtožnica sestavljena tako slabo, da je težko razbrati, radi katerih dejanj, radi katerih dejstev se obtoženca preganjata. S tem je tudi branitelju silno otežkočeno delo. Tudi v juridičnem in socialnem oziru je obtožnica velik monstrum, ki ne vzdrža nobene kritike, zato se je na dejati, da bo ista zadnja svoje vrste na Hrvatskem. Dr. Potočnjak in Korač nista zakrivila onih dejanj, katerih se dolžita, to se je pri razpravi jasno pokazalo, njihovo nedolžnost je docela evidentna, zato tudi ni dvoma, da se morata oprostiti.

Za dr. Hinkovićem je govoril še dr. Potočnjak sam. V svojem govoru je naglašal, da je drž. pravnik njegove izpovedbe padel in da je trčil stvari, ki so v nasprotju z vsem, kar je razprava dognala. Zahteval je, naj se ga pozove na odgovornost zaradi onih brošur, katere je on sestavil in na katerih se je tudi podpisal, katerih vsebina je sramotna in ponižujoča za onega, kogar se tiče. Svoj govor je končal z izjavo, da stoji pred sodiščem kot politična oseba in da ne išče milosti, nego pravice. Razsodba hoče pokazati, ali stojimo pred pravosodno zero, ali pa, da bomo še v bodoče ostali v pravosodni moči.

Razprava se je nato prekinila in se bo nadaljevala danes popoldne. Kdaj se bo razglasila rozsodba se še ne ve natančno. Pravniki strokovnjaki, sodijo, da niti dr. Potočnjak, niti Korač, ako se ne pojavijo posebni vplivi ne moreta biti obsojena. Vsekakor pa je mogoče, da bosta oba obtoženca obsojena, vendar pa ne morda vsled subjektivnega in objektivnega prepričanja sodnikov o njihovi krivdi, morda

od zgoraj! Pravosodne razmere na Hrvatskem so itak znane!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. januarja.

— Razporček v narodni-napredni družbi. Pod tem zaglavjem piše sobotni „Slovenec“: Doba predpustnih zabav je tudi doba predpustnih zadreg. Odbor trgovskega društva „Merkur“ je sklenil, da povabi na svojo zabavo Nj. cesarsko visokost nadvojvodo Jožefa Ferdinanda. Odbor ljubljanske „Čitalnice“ je pa sklenil, kakor se po Ljubljani govori, da ga na svojo zabavo ne povabi, ter motivira svoj sklep s tem, da je nadvojvoda baje pač član nemške kazine, ne pa tudi kekega slovenskega društva. Vse to je pognalo na smetišču tistega nezrelega fantalina, ki čuje na ime Štefe. Vsako čenčarijo pobere s tlaka ljubljanskega mesta ter jo zanese na o v redakcijo škofovega lista. Bolj kot je lažnjiva čenčarija, večje veselje je nad njo pri „Slovencu“. Zadnja vest o ljubljanski čitalnici je docela izmišljena, od cela zlagana. To pa je gospodom pri „Slovencu“ zadnja skrb. Oni hočejo imeti nekaj senzacionalnega, in zagadelej opazujemo, da skuša prostov poba že nekaj časa osebo tukajšnjega nadvojvode zapletati v kalne svoje razprave. Bog mu žegnaj! Obžalujemo pa tebe, Tone Bonaventura, da daješ protekcijo takim rečem, in da se bratiš z osebo, kakor je gospod Štefe! Ali naj pridemo do prepričanja, da tudi v tem slučaju „gliha vkup štrih“?

— Blagoslovljeni šufti.

Naj se nam ne zameri, da rabimo ta izraz, toda pri najboljši volji ne najdemo dozdej besede, ki bi primerno označila to svojat, ki je zbrana okrog škofovega „Slovenca“. Saj klerikalnih listov je na svetu mnogo, ali mi ga ne poznamo lista, ki bi bil tako infamen, kakor „Slovenec“ oziroma njegov privesek „Domoljub“. V soboto se „Slovenec“ zaganja v „Parlamentarja“ in ga pozivlja, naj objavi vsote, ki jih dobiva liberalna stranka za prestavo nemških protestantovskih „Los von Rom“ člankov. In „Slovenec“ dostavlja temu: »Seiz ve vsepri Gustav Adolf Vereinu«. Različni članki, o klerikalizmu ki smo jih prebrali, leže »Slovenčevim« popom kakor svinec v želodeh. Ovrača jih ne morejo, niti ene same besedice, ker je vse gola resnica; tudi polemizirati proti njim ne morejo, ne le ker stoji vse kakor pri bito, nego tudi zato, ker so vsi ti »Slovenčevci« popje celo v verskih rečeh preveč nevedni in zabiti, da bi sploh mogli polemizirati. V tej zadregi so posegli po sredstvu, ki kaže vso njih zavrženost in podlost. Ta svojat v črnih suknjah nas obrekuje, da so bili naši članki od Gustav Adolf Vereina plačani. To je infamna laž, ki jo more izreči le blagoslovljeni šuft. Pozivljamo dr. Žit-

nika kot urednika „Slovenca“, ki s svojo imuniteto varuje to šuftarijo naj svojo obdolžitve dokáže. Težiti ga ne moremo, ker ga varuje poslanska imuniteta, a povemo mu, če svoje obdolžitve ne dokáže, jih dobi s pasjim bičem po obrazu.

— Dvajset let je minilo da- nes, odkar je zatisnil na veke oči blagi, prosvetljeni škof ljubljanski Janez Zlatoust Pogačar. Kmalu potem je zamahnila smrtna kosa še enkrat po uglednem cerkvenem dostojanstveniku in v grob se je zgrudil odmenjeni mu naslednik vrli Janez Gogala. Nato pa je prišla Missijeva doba, ki s svojimi izrodki še sedaj osrečuje Kranjsko.

— Ljubljanski škof, ki se mudi sedaj v Rimu, je bil v soboto sprejet v avdienci pri papežu. Če bi bil papež kaj podučen o kranjskih razmerah, bi bil ljubljanski škof v tej avdienci lepe slišal. Žal, da papež ne ve, kaj se godi pri nas in da naši duhovniki še slovesne njegove ukaze tako zaničujejo, da jih niti natisniti nečejo, kaj še, da bi se po njih ravnali.

— Odlikovanja. Gospa Flora Rudesch, načelnica ženskega oddelka Rudečega križa za Kranjsko je dobila zlati zaslužni križec. — Okrajni sodnik v Ptuj, dr. Fr. Glas je dobil viteški križ Franc Jožefovega reda.

— Celjski okrajni zastop.

Celjski nemškutarji so bili vložili protest proti sklepom zadnje seje celjskega okrajnega zastopa, češ, da seja ni bila sklepna. Okrajno glavarstvo pa je ta protest odbilo in dotične sklepe odobrilo. V sled tega je v nemškem taboru velika jeza in glasilo famoznega Derschatte že piše o »deutschfeindlichen Kurs« pri celjskem okrajnem glavarstvu. Kadar kaka oblast ne postopa po ukazih nemškutarjev je vselej — »deutschfeindlich«.

— Repertoire slovenskega gledališča.

Jutri, v torek se igra prvič v sezoni izvrstna francoska burka „Njegov dvojniki“, ki je na repertoju pariških, berlinskih in dunajskih gledališč. Burka uprav predpustne zabavnosti in drastične komike ima več komičnih ulog; glavni dve pa igrata g. Boleška in g. Lier. — V petek je opera predstava „Africanka“. — V nedeljo zvečer „Potovanje okoli zemlje“.

— Slovensko gledališče.

Sobotna predstava je bila v našem gledališkem življenju nekaj izvenrednega. Prvič se je namreč zgodilo pri nas, da je izvirna slovenska igra doživela svojo petindvajseto predstavo. Ta igra so „Rokovnjačica“. Občinstvo se je dobro zavedalo pomena te reprize. Prišlo je v tolikem številu da je bilo gledališče razprodano, in igral-sko osebje odlikovalo z živahnim ploskanjem.

— Koncert Hrvatov za družbo „Sr. Cirila in Metoda“.

in če se mu zljubi, se sme tudi smehljati.

— Pustite te neumnosti! Povejte, zakaj ste me tako motrili in se mi smejali.

— Brez vzroka gotovo ne!

— Kopitar — ne jezite me!

— Vaša jeza je strašna, milostna baronica, to je znano vsem sobaricam in kuharicam ljubljanskim. Ali jaz sem še vedno jakobinec in govorim le tedaj, kadar sam hočem.

— Andrej — povejte mi, kaj imate!

Kopitar je znal biti trdoglav ali kadar ga je baronica Cojzova imenovala Andrej in mu prijazno pogledala v oči, tedaj se je vselej udal in je storil vse, kar je zahtevala. Tako tudi zdaj.

— Dobro, je rekel Kopitar, povem Vam pa naprej, da ne izveste nič prijetnega. Sicer pa: vprašanje za vprašanje! Zakaj ste se vi tako zaničljivo smehljali, ko je vsa družba častila maršala in mu delala ovacije.

Baronica se je nagnila h Kopitarju in mu zašepetala na uho:

— Ker ga sovražim, kakor vse Francoze.

sem dosegel, da bo ilirsko šolstvo tako urejeno, kakor to zahteva korist naroda, korist Vašega naroda, gospodična Mara. Ali za to ne zaslu- žim prijazne besede?

Mara je bila nekoliko v zadregi. Okrog nje je bilo polno ljudi, ki so vsi opazovali njo in maršala. Ali njeno srce je bilo polno radosti, da je dobila tako važno šolsko vprašanje, o katerem se je toliko časa govorilo srečno rešil tako, kakor so želeli Slovenci. Sredi med ljudmi je obstala, vzela iz svojega šopka najlepšo cvetko, jo poljubila in jo maršalu vtaknila v gumbnico.

— Hvala Vam ekselencija za veselo naznanilo, je rekla s tihim glasom.

V maršalovih očeh je zaplapolal neki plamen, a hitro zopet ugasnil. Mara pa se je obrnila k svojemu očetu, ki je bil prihitel k nji in mu povedala, da je maršal ta dan izdal toliko zaželeni zakon o šolstvu. Kakor blisk je šla ta novica od ust do ust in ko je po drugem plesu utihnila gozdba, je nakrat zaoznilo po dvorani burno in navdušeno klicanje: »Vive le maréchal«.

ljudje so bili prepričani, da odlikuje maršal Damjanovo Maro zgolj iz simpatije in galantnosti, češ, sicer bi to razmerje gotovo ne imelo toliko časa tako nedolžnega značaja.

Dne 4. julija 1810 je bila v škofiji zopet velika slavnost. To pot je bilo povabljenih posebno mnogo gostov. Po Konradovem posredovanju je dobil povabilo tudi Andrej Kopitar. In povabljeni so se v izredno velikem številu odzvali, ker so smatrali to slavnost kot praznovanje Marmontove zmage nad intigentnim d Auchyjem, ki je bil dva dni poprej za vedno zapustil Ljubljano.

Veselo so se sukali elegantni pari v veliki škofjski dvorani. Kakor običajno je maršal prvi plesal z Damjanovo Maro, a po končanem plesu je ni peljal k očetu, nego držel jo pod pazduho, se šetal z njo po dvorani.

— Pričakoval sem, da me danes razveselite s posebno zahvalo, je rekel maršal svoji plesalki.

— Za kaj naj se vam zahvalim? je vprašala Mara.

— Za arreté, ki sem ga danes izdal glede organizacije šolstva. Težek boj sem moral dobojevati predno

Samo dve osebi nista odprli ust; baronica Cojzova in Andrej Kopitar. Ta je baronica poznal še kot malo deklico, še izza časa, ko je bil njegov bratranec Jernej Kopitar domači učitelj v hiši barona Čojza. Tudi sedaj sta bila »dobra prijatelja«, kakor se je izražala baronica. Zgodilo se je dostikrat, da je baronica dala poklicati Kopitarja kar iz gostilne, da je z njo muziciral, kajti Kopitar je igral na gosli tako dobro, kakor nihče drugi v Ljubljani, in sploh je bilo znano, da je bil Kopitar pri baronici prav posebno v milosti.

Med tem, ko so vsi povabljeni prirejali maršalu ovacije, je Kopitar s sarkastičnim usmevom motril baronico in njenega družabnika, grofa Lichtenberga. Nakrat je baronica zapustila svojega družabnika.

— Kopitar! — Kaj pomenijo ti Vaši pogledi in to smehljanje? je baronica vprašala energično in vidno razburjeno. Jaz tega ne trpim.

Kopitar se je malo naklonil in z ironičnim povdarkom odgovoril:

— Kaj hočete? Liberté — egalité! Toliko svobode in enakosti je še na svetu, da sme ponižen plebejec gledati najponosnejšo aristokratino

Ker je za veliki koncert s plesom, ki ga priredi na korist „Družbi sv. Cirila in Metoda“ dne 3. februarja „Mladost“, pevski in tamburaški klub hrvatskih vseučilišnikov v Zagrebu, zanimanje po Ljubljani in deželi zelo veliko in se splošno povprašuje po sedežih in vstopnicah, a se toži, da teh ni dobiti, naj stvar pojasnimo. Da bi bil gmotni uspeh za našo prekornostno šolsko družbo tem večji, osnoval se je damski agitacijski odbor, ki je prevzel nalogo, sedeže spečati. Ta damski odbor si je razdelil vse vstopnice in jih sedaj razpečava. Ker bo sedežev še ostalo, oddajo jih dame do prihodnje srede v trgovini G. Lozarja, kjer se bodo torej odsredne naprej prodajali. Do tedaj naj se blagovolijo potpeti. — Ker pa mnogi sicer kupujejo sedeže, da se prekornostni šolski družbi pomore, a ob enem izjavljajo, da se koncerta in plesa ne bodo vdeležili, prosijo pripravljani odbor vse tiste, ki ne nameravajo priti, naj blagovolijo svoje kupljene sedeže na korist „Družbi sv. Cirila in Metoda“ **podariti** in oddati v trgovini G. Lozarja, da se zopet prodajo. S tem bode imela družba dvojno korist in marsikomu bo vstrezno, ki bi se rad udeležil zanimivega koncerta in plesa, a morebiti ne bi sicer več dobil sedeža.

— **Predavanje prof. dr. Šercla.** „Splošnemu slov. ženskemu društvu“ je le čestitati, da se mu je posrečilo pridobiti drž. svet vseučiliškega prof. dr. Šercla za javna predavanja. Sinočasno predavanje odličnega učenjaka je bilo velezanimivo. G. prof. dr. Šercl je znal težko jezikoslovno stvar tako interesantno razdeliti in pojasniti, da je občinstvo z napeto pozornostjo sledilo njegovim izvajanjem. Prav posebno je vse občudovalo gladko in izbrano slovenščino g. predavatelja.

— **Slovensko pevsko društvo „Lipa“** in tamburaški klub „Triglav“ ukinjajo naznanjajo, da se veselica na korist Makedoncem ne vrši na svečnico temveč 1. svečana. Vstopnice imajo sledeči gg. v predprodaji: g. J. Anderwald, brivce, Martinova cesta, J. Jabačin, trgovce, Valvazorjev trg, F. Čuden, urar, Prešernove ulice, J. Kališ, trafika, Jurčičev trg, J. Spitzer, trafika in gostilna, Krakovski nasip.

— **Poročil** se je v Celovcu 23. t. m. gosp. Rado Kušej z gospodično Rožico Legatovo, hčerko veleposluznega rodoljuba G. Vekoslavca Legata. Iskreno čestitamo!

— **Umrli** je v Sežani ondotni sodni pristav g. Meko Hrovatin v starosti 35 let. Bodi vsemu rodoljubu prazen spomin!

— **Iz Kranja** se nam piše: »Gorenjci« in »Uč. Tovarši« sta že poročala o zborovanju učiteljskega društva dne 3. decembra pretečenega leta na Primskovem. Ker je prinesel sobotni »Slovenec« o tem zborovanju tako zlobno zavito poročilo, katerega so zmogli edino le duševni očetje lanskega leta na smetišču poginolega vrgabunde, dolžni smo nekoliko odgovoriti, da spozna širja javnost vse hudočino in zavratnost kranjskih politikujočih nunciev. Pri omenjenem zborovanju govorilo se je tudi o našem gmotnem stanju in ne baš laskavo o vodstvu klerikalne stranke. Bili smo med seboj, kajti sloh ni bil javen, in pri taki prilležitosti povemo tovariško vse, kar nam leži na srcu. Tega zborovanja se je udeležila tudi tamošnja uč.

N. Kopitarjevih ustnih se je zopet pojavil sarkastični usmev.

— Ne baronica, je rekel Kopitar. Vi mi niste povedali popolne resnice! Maršala sovražite in vem zakaj, ali vseh Francozov vi ne sovražite; vsaj eden je izvzet.

— Kako morete kaj takega reči? To je predrznost!

— Ne! To je resnica! Zdej se je nagnil Kopitar k baronici, ji srepo pogledal v oči in z ostrim glasom rekel: Če hočete vedeti, kdo je tisti Francoz, ki ga ne sovražite, vam to tudi lahko povem.

— Govorite, je ponosno ukazala baronica. Povejte vse, kar veste! Jaz nimam ničesar prikrivati.

— Vaša volja naj se zgodi. Tisti Francoz, ki ga vi ne sovražite, je grof de Laval.

Baronica je planila pokonci kakor bi ji bil kdo bodalo zasadi v srce.

— To ni res! To je podla laž! Kdo more to trditi? Kdo vam je to povedal?

Kopitar je za trenotek nasklonil glavo na zid in na njegovem licu se je pojavil izraz take bolelosti, da se je baronica ustrašila. Poznaia je ta izraz že davno in že davno vedela, kaj da pomeni. Hitro, kakor se je ta izraz

taljica, ki je zajedno tudi odb. rniča Slomškove podružnice, gospica Ana Praprotnik, dasiravno po pravilih ni bila več ud učiteljskega društva. Z nepotrebnimi in izživajecimi opazkami je ves čas motila mirno poročevalčevim izvajanjem pritrjujoče zborovanje. Sveda je prenesla vse to hitro v kranjski farovž. Kranjski kapelan Vojteh Hyášek, ki je obenem tudi katehet na Primskovem, stikal je drugi dan po šolskem katedru, katerega je pustil naduhtitelj odprtega misleč, da ima opraviti s poštenjakom in res našel neki koncept v temeljevanju vsprejetih resolucij ter na podrgi tega koncepta in učiteljišnih denunciacij ovadil društvo na deželni šolski svet deč, v šoli se je politikovalo Sveda taje zdaj in ekušajo učiteljsko oprati, ker sami uvidijo, da je res grdo ravnala nasproti društvu, koje se poteguje za bodočnost vsega učitelstva, najsihoda liberalci ali klerikalci in katerih dohot bi bila tudi sama deležna. Ona bi bila v začetku najraje zvalila vso krivdo na rame svoje kolegije, pa ni šlo. Katoliška gospoda, le tajite, kolikor hočete, kaj to, ena lež več ali manj, mi vam ne verujemo, imamo zanesljive informacije. K sreči imajo včasih tudi stene ušesa — menda se razumemo gospod Hyášek!? Sloh pa se je ona sama izdala takrat, ko ji je naduhtitelj očitati njeno nel-po ravnanje. Pr tej priložnosti je tudi vsa sredna pripovedovala, kako se bo znosla nad društvom pri zaslišanju kot prča. Morda hočete tudi to vtajiti, gospoda katoliška!? Nadalje vrite v »Slovenec«, da smo učiteljem očitati njihovo pobožnost. Kje ste pa to izvedeli? Morda ste čitali v konceptu gospod Hyášek!? V resnici je nek tovariš svetoval gospicam kolegijam, naj bodo pobožne zase, nikar naj ne kažejo javno, kakor dve kolegiji — navedel imeni — ki sta kot prednica na čelu Marjine družbe, ena baje z zastavo v roki, romali na božje pot in katerima so se celo kmrtje posmehovali. S svojo umazano roko posegel je dopisnik tudi v privatno življenje. Gospod Hyášek, morda ste to tudi našli v konceptu!? Sv-tujemo mu, če mu je kaj mar na ugledu svoje Slomškariče, naj v naprej to raje opusti. Gabi se nam vlačiti v javnost take zadeve, ali če nas v to izživite, ne bomo molčali. Če med naduhtiteljem in učiteljsko ni tistega razmerja, kakoršno bi bilo želeli, kriv ni tega naduhtitelj, je premislil, vsej še takrat ni reagiral, ko je zvedel, da stoji pod vestno kontrolo svoje učiteljske in njene sestre, namreč, ali hodi v resnici ob nedeljah in praznikih redno k sveti maši. Kaplanu Hyášku smo za vedno prisnili pekat vohunstva na drzno čelo. Prepričani smo, da se ne bo poboljšal, ker je to že tudi drugod prakticirali, in ker se s tem celo javno baha v »Slovenec«. Res, žalostno je, da je slovenska politikujoča duhovščina padla moralno tako nizko, da se nesramno baha z dejanji, koje vsak poštenomislec človek najstrožje obsija. In taki ljudje naj bi imeli osodo slovenskega naroda v rokah! No, nikdar! Konsumar Jaklič, kje imaš svoje gnoje vile?!

— **Mladi tatje.** Celjsko okrožno sodišče je obsodilo štiri mlade pobaline, katerih dva sta stara šele po 11 in 13 let, vsakega na dva mesece zapor. Mladi zločinci, Dragar,

pojavit, je tudi izgnan. In osorno je rekel Kopitar:

— Sam na svoje oči sem videl, kako ste grofu de Lavalu ob 9. uri zvečer lastnoročno odprli hišna vrata in ga skrivaj peljali v hišo. Sam sem to videl, baronca, in zato imam pravico reči, da vsaj enega Francoza ne sovražite.

Baronica je bila tako prepadena, da ni mogla spregovoriti besedice. Kopitar pa se je hladno priklonil in šel na drugo stran dvorane, kjer je stal Konrad in s tem imi pogledi zasledoval Maro, okrog katere se je kar trlo čestilcev.

— Ali smo ljubosumni? je po regljivo vprašal Kopitar svojega prijatelja. In ko je ta hotel jezno vzki-peti, je ravnodušno dostavil: Prav se ti godi! Samo roke ti je treba iztegniti in dekle je tvoje, ti pa postajaš po kotih na samo žalostno gledaš, kako se grlica v svoji nedolžnosti igra s sokolom, dasi veš, da bo sokol to grlico končno strgal.

Sedaj pa so Konrada premagala čutila in vzklilnil je tako obupno, da se je Kopitar kar ustrašil:

— Ko pa ne smem Andrej, ko ne smem!

Woch Čokan in Kokoll, so vlomili v razne hiše ter kradli.

— **Otroka ubilo.** V soboto popoldne se je igrala šestletna hčerka železniškega čuvaja Antona Viderja, Antona Viderjeva, na dvorišču Au-erjevega posestva na Dolenjski cesti in se spenjala po trugi za gramoz, ki je bila prislonsjena na zid. Naenkrat se je truga prevrnila in je padla otroku na glavo s tako silo, da mu je prebila drepinjo in je bil otrok takoj mrtev. Na lice mesta poklicani policijski zdravnik dr. Ilner je za mogoč konstatirati le smrt. Truplo so prenesli v mrtvašnico k sv. Krištofu.

— **Brate Sokole** pozarjamo na današnji občni zbor ljubljanskega »Sokola«, ki se vrši ob 8 uri zvečer v društveni telovadnici.

— **Ustrelil se je** notar v Fürstent Idu, Karl Fintschger.

— **Izpred okrožnega sodišča v Novem mestu.** Na zatožni klopi sedi Ivan Rupersič, star 64 let, iz Maharovca, občina St. Jernej. Bil je opetovano kaznovan radi grehov proti predpisom zoper živinsko kugo. Imel je okužene hleve, a po predpisu živinozdravnika jih ni hotel osnažiti. Kupil si je zdravo svinjo z mladici, mladice je prodal, svinjo pa v okuženi hlev zaprl. Vsa tega početja je nastala v tisti okolici prešičja kuga. Ivan Rupersič se je izgovarjal, s tem, da prebeliti svinjskih hlevov ni mogel, ker v to potrebnega apna v okolihu ni bilo dobiti. Priča živinozdravnik G. Toma Bürger je izpovedal da je bilo tožencu zaukazano, da mora svinjake podreti in nove sezidati. A pri reviziji se je prepričal, da J. Rupersič ukaza ni izpolnil. Prešiči, katere je toženi pozneje kupil in v okužene svinjaka dejal, so mu vsi poginili. Pri obravnavi je mož pripoznal svojo krivdo s pripomojo, da je sedaj — šele! — res prepričan, da je kuga nalezljiva. Obsojen je bil na tri tedne ječe. — Miha Lisec je s svojim tastom imel dalje časa prepri. Slednji mu je večkrat očitati, da naj bolj pošteno živi. Pri neki priliki, ko je ta miriti hotel, udaril je toženi tasta po roki in mu poškodoval roko. Sodišče obsodilo ga je na 4 tedne ječe. — Skušal oziroma ukradel je Jože Šircelj pri Jakobu Petrovičju v Trebnjem osem kosov blaga. Slednji je bil namenjen iti na semenj v Radohovo vas in je najel Jožeta, da pomaga blago nalagati na voz pred njegovo hišo. Ta je res nalagal, a si tudi z dolgimi prsti izposloj omenjene kose in jih skril. Sodišče ga je obsodilo na 1 mesec ječe. — Radi javne posilstosti tožen je bil Martin Stariha iz Rožnega dola. Dne 2. dec. se je zoperstavil sodnemu slugi, ki mu je hotel zarubiti harmoniko. Grozil mu je s palico in ga imenoval: hudič, strela rujava, krkul bi bil, preden si sem prišel! Obsojen je bil na 3 mesece strogega zapor.

— **Izpred sodišča.** Kazenske razprave pri tukajšnjem dež. sodišču. 1) Matija Spetič, posestnika sin, je 31. vel. srpana iz zaklenjene sobe Janeza Preleca v Stari Sušici vzel bankovce za 20 K, dne 18. kimovca je pa proti temu z vso močjo zagnal kamen, ne da bi ga zadel; obsojen je bil na 2 mesece težke ječe. 2) Janez Konjar, posestnika sin iz Smlednika je 22. listopada v Zveronikovi gostilni pri Sv. Valburgi, fanta Janeza Rozmana z nožem sunil v levo zgornjo laketo, ker je bil jezen, da mu je Rozman peresa s klobuka strgal. Konjar je bil na 3 mesece ječe obsojen. 3) Matija Mazi, vžitar v Kamniku pri Vrhniki, je svojemu hišnemu gospodarju Janezu Šustersiču v večkratnih vgrabkih izmaknil 100 K, njegovi ženi Ani Šustersič pa iz za klenjene omare ameriški zlat za 5 dolarjev. Mazi je bil obsojen zaradi hudodelstva tatvine na 6 mesecev težke ječe. 4) France Šircelj, tovarniški delavec iz Dobja oziroma iz Vevč je meseca vinotoka in početkom listopada 1. l. iz zaklenjene prodajalnice Marije Pajerjeve v Vevčah, v večkratnih vgrabkih vzel gotovine okoli 400 K. Dne 6. listopada zjutraj se je vtihtapil v stanovanje omenjene prodajalke, da bi bil kradel, a je bil po njeni nečakini Jerici Omanovi zasačen. Pri hišni preiskavi so našli orožniki razno železno orodje, katero se je spoznalo za last vevške papirne tovarne; obsojen je bil na 5 mesecev težke ječe. 5) Valentin Pack iz Senčurja pri Kranju je bil krivim spoznam hudodelstva oskrumbe in obsojen na 4 tedne ječe. 6) Pavel Turk, delavec v Račevem, je v Kavčičevi gostilni v Cestah grozil krčmarju z nožem rekoč, da ga bo zaklal in je tudi za njim tek, a ta se mu je v hlevu skril; napadel je nato krčmarico, katero je rešil mimoidoči voznik Jože Neveda iz mučnega položaja s tem, da mu je dovolil, da k njemu na voz pri sede; temu je še rekel, da naj vozi bolj hitro, češ, da njemu je vse eno če njega in njegove konje zakolje. Sodišče ga je obsodilo na 6 mesecev težke ječe.

— **Roko zlomil.** Postreščekov sin Jožef Sterbe 10 let star, stanujoč Pred škofijo št. 10, se je dne 23. t.

m. na Vodnikovem trgu obesil odzadej na neki voz. Ko se je spustil, je padel in si zlomil levo roko. Prepeljali so ga v deželno bolnico.

— **Pod vozom.** Delavec Michael Hass, 40 let star iz B-le peči št. 33. je bil v Beli peči na cesti povlečen. Kolesa so mu šla čez levo nogo in glavo. Poškodovanec je bil prepeljan v deželno bolnico.

— **Ogenj.** V noči od sobote na nedeljo ob 1/2 uri opazi je neki gospod, da gori v podstrešju B-ličeve hiše na Dunajski cesti št. 6 in je to naznanil policijskemu stražniku na križpotu Dunaj-ke ceste in Prešernovih ulic. Stražnik je alarmiral ljudi v hiši. Ker ni imel drugega, je vrgel svoj nož v okno v prvem nadstropju da je vzbudil domače. Gorelo je v podstrešju in je ogenj nastal najbrže vsled tega, ker so dali v zaboj za smeti tudi pepel med katerim je še bila žerjavica. Poleg tega zaboja je še stal en zaboj s premogom. Oba zaboja sta se vžgala in tudi trami in špirovci so začeli tleti. Če bi se bil ogenj le nekoliko pozneje opazil, bi bila nastala največja nesreča, ker bi bila blapec Michael Grošelj in dijak Rudolf Čerar, ki sta tik ognja v podstrešju sobi spala, pri nastalem požaru brez dvoma se zadušila in zgorela, kajti iz sobe bi se ne bila mogla rešiti. Ogenj so pogasili policijski stražnik Franc Vrečar, vratar hotela »pri Slonu« Franc Jerab in postrešček Lovrenc G.beršek. Na lice mesta je prišla tudi požarna bramba, ki pa ni stopila v akcijo.

— **Pod vlakom.** Delavec na južnem kolodvoru Franc Pirnat, stanujoč v Ravnikarjevih ulicah št. 1, je dne 20. t. m. pri prepeljavanju hotel odpustiti en voz, ko se je vlak še premikal in je pri tem padel. Pri jel se je za verigo in vlak ga je vlekel kakih 7 metrov naprej. Paznik v stolpcu je slišal, da nekdo kliče na pomoč, in je vlak ustavil. Pirnat se je hudo prestrašil, drugega se mu ni nič zgodilo.

— **V Ameriko** se je odpeljalo 23. t. m. ponoči z južnega kolodvora 16 izseljencev.

— **Iz Amerike** se je pripeljalo včeraj in danes zjutraj 188 oseb.

— **Izgubljene reči.** Dajak Julij Maršec, stanujoč na Kongresnem trgu št. 2, je izgubil na »Kernu« srebrno uro.

— **Pozor!** Z ozirom na pritožbe o pobiranju smeti opozarjamo sl. občinstvo na današnji insar.

— **Delovanje mestne posredovalnice za delo in službe.** Mestni trg št. 27, telefon šte. 99. Od 15. do 21. januarja je dela iskalo 14 moških in 46 ženskih uslužbencev. Delo je bilo ponudeno 10 moškim in 28 ženskim uslužbencem, v 31 slučajih se je delo sprejelo. Od 1. do 21. januarja je došlo 163 prošenj za delo in 151 deloponudeb. V 94 slučajih je bilo delo sprejeto. Delo tobe takoj moški: 1 najemnik gostilne, 3 čevljarji, 2 gostilniška blapec, 2 kočjaža, 6 konjskih blapec; ženske: 3 natakarice, 2 gostilniški kuharice, 1 sobarica, 4 kuharice, 7 deklic za vsako delo, 8 deklic k otrokom. Službe iščejo moški: 2 trgovska pomočnika, 2 vrtnarja, več trgovskih slug, 2 hšnika; ženske: 2 šivilji, 1 šivilja za na dom, 2 prodajalci, 1 kolektantinja, več računajočih natakarice in drugi posli. — Posredovanje stanovanj in mesečnih sob. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko za odgovor.

— **Najnovejše novice.** Pred krogami varni jopič. To najnovejšo iznajdbo so preskuševali v soboto na arzenalskem strelišču pri Dunaju. Streljalo se je z najmočnejšimi puškami, kakršne so v rabi na Rumunskem, in iz katerih na kratke distance krogla prebije meter debela debela. Streljalo se je na 100, 40 in 18 m, in nobena krogla ni predrla jopiča, temuč le povzročila neznatne vtis. Sestava jopiča je seveda tajna, debel je 1 1/3 centimetra, tehta pa 3—7 kg. Pri izdelovanju v množinah bi veljal en jopič kvečjemu 16 K.

— **Umrli.** V Mogelnici je imel bogati kmečki sin Ivan Kul ljubavno razmerje s svojo lepo mačeho. Ko je oče zvedel za razmerje, je sin umoril mačeho ter se nato ustrelil. — Pri Sežedinu se našli na cesti ustreljena posestnika Barkanya in njegovega sina. Ustrelil ju je sosed, ki je zgubil z njima neko pravdo. — Sin restavraterja Liebana v Halle je umoril svojega svaka in svojo ženo, ker ju je zalotil v grešnem razmerju. — V Relu so neznani roparji ubili bogatega meščana Ezriha in njegovo ženo.

— **Megla v Londonu.** V soboto je ležala v Londonu tako gosta megla, da je ni mogla predrati niti luč električnih svetilk. Požarna bramba je kurila na raznih krajih ogromen ogenj. Promet se je moral ustaviti.

— **Strašen vihar** razsaja v Monndsvilleju v Ameriki. 300 hiš je

razdanih, 27 oseb ubitih. Železniški promet je vstavljen.

— **Celo mesto zgorelo.** Med močnim viharjem je zgorelo celo norveško mesto Aalesund. 12.000 prebivalec je brez strehe. Škode je več milijonov.

— **Behring o jetiki.** Znani medicinski učenjak profesor Behring je v berlinski »Klinische Wochenschrift« obelodanil dolgo razpravo o tuberkulozi. Behring je prepričan, da se jetika ne nalezje z vdihanjem, temuč se dobe kali že v ranih otroških letih.

— **Atentat.** Na guvernerja v Louši (Ruska-Poljska) barona Korffa je neznani mož trikrat streljal, ko se je ponoči vozil domov. Krogla mu je prestrčila le kapo.

— **Lep duhovnik.** Sodišče v Luzernu je obsodilo duhovnika Lippija, ki je izvršil v cerkvi nenravno hudo delstvo, v enoletno ječo.

— **Novi beneski patrijarh.** Kot naslednik patrijarha Seta — sedanjega papeža Pija X. — je imenovan škof v Piacenci, Scalabrini, patrijarhom v Benetkah. Scalabrini je 65 let star. Več let je bil predstojnik semenišča v Gomu, a sedaj je predsednik italijanske Rafaelove družbe za izkoriščanje izseljencev v Ameriko. Sploh je Scalabrini pripadnik tiste novodobne socialističke struje, ki vtiha v vsako posvetno stvar svoj nos, ako tudi macesar ne razume.

— **Debata o vlečki.** V zadnji seji praškega mestnega sveta je predlagal Vazalický, naj župan izda prepoved proti vlečkam, s katerimi vzdiga v zrak zdravju škodljivi prah. Vnela se je dolga debata. Eden občinskih svetovalcev je nasvetoval, naj se stražnikom naroči v mestnih nasadih vsako damo z vlečko vstaviti ter jo ovaditi, da se kaznuje. Drugi je predlagal, naj se vsak sprehajalec pooblasti, da sme stopiti na vlečko. Ta predlog se je odklonil, ker nasprotuje galanteriji na pram damam. Zopet tretji je predlagal, naj policijski damam, ki nosijo vlečke, prav vidno izroče tiskane lističe: »Rade si zdvihouti vlečke«. Debata se bo nadaljevala v prihodnji seji.

— **Dvoimen nagrobni napis.** Neke vdova, ki je bila znana Ksantipa v hiši, je dala svojemu možu zapisati na grob: »Počivaj mirno da jaz pridem«.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 25. januarja. V avstrijski delegaciji se razpravlja danes proračun skupnega finančnega ministrstva. V sredo pride na vrsto proračun vojne marine.

Dunaj 25. januarja. Gardni kapitan, konjeniški general baron Berchtolsheim je danes v starosti 70 let umrl.

Budimpešta 25. januarja. Khuen Hedervary ni odpotoval v Egipt, nego je na specijelno željo cesarjevo ostal na Ogrskem, in sicer iz ozirov na izredne politične razmere.

Budimpešta 25. januarja. Tisza pozove jutri opozicijo, naj opusti obstrukcijo, sicer nastopi proti sili tudi on s silo. V sredo pojde na Dunaj. Če opozicija ne odneha, zateval bo novo indemnitet; potem bo zborovala ogrska delegacija do 20. februarja. Poslanska zbornica v tem času ne bo imela seje. Po končanem delegacijskem zasedanju se poskusi uveljaviti potom navadnega predloga nov opravljenik, potem pa se parlament razpusti. Nove volitve bodo koncem aprila ali začetkom maja.

Odesa 25. januarja. General Čortak, ruski koadjutor poveljnika macedonskega orožništva, generala Georgisa, je z vsemi prideljenimi mu častniki odpotoval v Carigrad.

Berolin 25. januarja. Vodja zmernih social-demokratov, Vollmar, veliki nasprotnik Beblov, je tako bolan, da bo moral izstopiti iz političnega življenja.

Kristijanija 25. januarja. Požar v Aalesundu je nastal v neki tovarni. V štirih urah je pogorelo celo mesto. Kakih 10.000 ljudi je moralo ob silnem mrazu med tem ko je divjal strahovit vihar, prenočiti na poljih. Ladje, ki so jim hotele pomoči, niso mogle v pristan. Z vseh strani so poslale ladje z živežem.

Borzna poročila.

Ljubljanska
„Kreditna banka“ v Ljubljani.
Uradni kurzi dunaj. borze 25. januarja 1904.

Nat. zbirni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta	100.7	100.90
4 1/2% srebrna renta	100.65	100.85
4% avstr. krona renta	1.07	100.80
4% zлата	120.55	120.75
4% ogrska krona	99.05	99.25
4% zлата	118.90	119.10
4% posojilo dežele Kranjske	100.0	100.75
4% posojilo mesta Spljet	100.0	100.0
4% Zader	100.0	100.0
4% bos. herc. žel. pos. 1902	101.0	11.190
4% češka dež. banka k. o.	100.0	100.70
4% „ž. o.	100.0	100.85
4% zst. pismagal d. hip. b.	101.75	102.75
4% pešt. k. m. k. o. z	107.0	108.0
4% 10% pr.	101.0	102.0
4% zast. pisma Innerst. hr.	101.0	102.0
4% „ogrske cen.	100.50	101.50
4% dež. hr.	100.20	101.20
4% z pis. ogr. hip. ban.	100.0	101.0
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100.0	01.50
4% obl. češke ind. banke	98.5	
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.50	100.50
4% prior. dol. žel.	305.45	307.45
3% „juž. žel. kup. 1/1/1	101.0	101.65
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.		

Srečke.		
Srečke od l. 1854	185	195
„ 1860/1	185.50	187.50
„ 1864	56	260
„ tizske	163.25	65.25
„ zem. kred. I. emisije	294	300
„ II.	287	291.50
„ ogr. hip. banke	267	272
„ srbske a frs 100	9	45
„ turske	134.10	135.10
Basilika srečke	21.50	22.50
Kreditne	464	474
Inomoške	81	85
Krakovske	80	84.50
Ljubljanske	70	74
Avst. rud. križa	55	56
Ogr.	28.60	29.50
Rudolfove	65	68
Salcburške	77	82
Dunajske kom.	613	524

De nice.		
Južne železnice	83.75	84.75
Državne železnice	673.25	674.25
Avst.-ogrske bančne delnice	16.8	1414
Avst. kreditne banke	675.75	676.75
Ogrske	768.60	769.60
Živnostenske	252	253
Premogokop v Mostu Brux.	681	684
Alpske montan	428.50	427.50
Praske žel. ind. dr.	1922	1928
Ruma-Murányi	483.25	484.25
Trbovljsk. prem. družbe	390	393
Avst. orožne tov. družbe	180	482.50
Češke sladkorne družbe	155	157

Valute.		
C. kr. cekin	11.38	11.40
20 franki	19.5	19.08
20 marke	24.44	24.53
Sovereigns	2.94	24.02
Marke	117.07	117.27
Laški bankovci	9.25	95.40
Rubliji	252.50	253.25
Dolarji	4.74	5

Žitne cene v Budimpešti.		
Due 25. januarja 1904.		
Termin.		
Pšenica za april	50	7.88
„ okt. 1903	50	7.68
Rž „ aprl	50	6.1
Koruz „ maj 1904	50	5.30
Oves „ maj	50	5.51

Efektiv.
Vzdržno.

Meteorološko poročilo.

Vidna 100 morjem 500', Srednji ar. vis 750 v cm

Jan.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
23.	4. zv.	747.8	0.8	sl. jvzhod	oblačno
24.	7. zv.	746.8	0.6	sl. svzhod	oblačno
	2. zv.	745.5	2.0	sl. jvzh.	jasno
25.	9. zv.	745.3	1.9	sl. jvzhod	jasno
	7. zv.	744.6	5.4	sl. jvzhod	megla
	2. zv.	743.3	1.6	sr. vzhod	oblačno

Srednja temperatura sobote in nedelje
14 in -0.2, normale: -2.2 in -2.1.
mokrina v 24 urah: 0.0 mm in 0.0 mm

Z hvala.

Povodom bolezn i smrti naše ljubljene mamice gospe

Viktorije Beifuss

izrekamo najtoplejšo zahvalo vsem prijateljem in znancem, ki so nam izražali svoje sočutje ter spremljali predrago ranjko k večnemu počitku. Posebno pa se zahvaljujemo pred duhovščini, slavnemu uradništvu, pevskemu društvu „Zarja“ za g. g. petje, slavnim požarnim bramb. in vsem darovalcem vencev in šopkov. Lukovica, 25. januarja 1904.

262 **Zalujoci ostali.**

Iščo se komptoaristinja

zmožna slovenskega in nemškega jezika za takoj. Plača po dogovoru.

Vprašanja na upravo hotela „Südbahn“, Gorica. 257-1

Hiša na prodaj

v Ilir. Bistrici, v dobrem stanu, pripravna za malo trgovino ali pa za boljšega rokodelca. 207-2

Pojasnila v manufakturni trgovini št. 99 v Ilir. Bistrici.

„Škrat“

edini slovenski humoristično-sati-rični tednik, ki prinaša izključno originalne slike.

Izhaja v Trstu vsako soboto. — Naročnina za vse leto 6 K, za pol leta 3 K. Posamezne številke se prodajajo po 10 stotink.

Zahtevajte brezplačne številke na ogled!

Ženitna ponudba.

Gospodična, stara 28 let, vajena vsega gospodinjstva, kakor tudi izurjena v zelo potrebnem delu za gospodinjstvo, iz boljše poštene hiše v večjem mestu na Kranjskem, ter ji ni prilika dana, seznaniti se, želi se poročiti z gospodom v starosti 30—45 let. Premožnejši, posestniki na deželi in c. kr. uradniki imajo prednost. Le resne ponudbe s sliko, ki se vrne, pod L. Evgenija, poste restante, Ljubljana.

Za tajnost se jamči 254-1

Prevzetje gostilne.

Dovoljujem si slavnemu p. n. občinstvu s tem naznanjati, da sem prevzel

gostilno „pri Gambrinu“.

Postregel bodem vedno dobro in točno s fino kuhinjo, dobrim vinom in priznanim punigamskim salonskim pivom.

Najljubše se priporočam

Andrej Doktoršč.

255

Ces. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez K. in Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solno ad, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m. popoldne obojni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO IN V KOČEVJE. Obojni vlaki. Ob 7. uri 17 m. zjutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. popoldne istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m. zjutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak, direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst. — Ob 7. uri 12 m. zjutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m. dopoldne obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, direktni vozovi I. in II. razr.). Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohora, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m. zjutraj iz Novoga mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novoga mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. in ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 11. uri 6 m. dopoldne, ob 6. uri 19 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer samo ob nedeljah in praznikih in 2amo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 8 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Ščiti za krste

da se iste v grobu ne stlačijo, najcenejše in najpopolnejše nadomestilo za zidano grobnico.

Vis. c. kr. ministrstvo notr. zadev jih je odobrilo in dopustilo, da se smejo uporabljati po vseh glavnih mestih. 2591-11

Posebno se priporočajo z ozirom na bližnjo otvoritev novega pokopališča in s tem zvezana prenašanja nanj.

V zalogi jih ima:

pogrebni zavod Frana Doberleta v Ljubljani.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, priporitet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 1.000.000.— Zavezanje in obkramplje izšrebane vrednostne papirje in novčaste zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavelje. Ekompit in inkasno menie. Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti agodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzigaja. 39-9 Promet s čeki in nakaznicami.

Iščo se veliko nemeblovano sobo

v bližini novega mostu za takoj. Ponudbe na upravnishvo „Slov. Naroda“.

Alojzij Luznik na Vrhnik pri Ljubljani

preskrbuje dobre harmonije domačega in ameriškanskega sestava, kakor tudi gasovirje, plamine in pisalne stroje. — Daje se tudi na obroke. Ceniki na zahtevanje 38 brezplačno. 1294

Proda se pod ugodnimi pogoji

hiša in posestvo

2 orala obsežno (zraven izvorna voda) oddaljeno tri četrt ure od Trsta. Več se izve pri lastniku Leopoldu Dekleva, Vremski Britof pri Divači.

Poskusite

pristni rastlinski liker „Florian“ Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev. Ogreva in oživlja telo, Budil tek in prebavo, Daje dobro spanje.

Lastnik: 5-19 EDMUND KAVČIČ, Ljubljana. Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

Dobro izurjeno ter spretno prodajalko

za trgovino z mešanim blagom kakor tudi blagajničarico v računih dobro veščo, sprejme takoj trdka M. Elsner v Litiji. 230-3

Vešč brivski pomočnik

ki je izurjen tudi v izdelovanju lasnj, išče mesta. Nastopi lahko takoj ali po dogovoru. Ponudbe se prosi pod Jovo Naumovič, brivski pomočnik pri g. J. Svetcu v Rudolfovem, Glavni trg. 258

Mlad pisar

z lepo pisavo in že nekoliko izvežban se sprejme v notarski pisarni v Idriji. Lastnoročno pisane ponudbe direktno. 260-1

Pisarja

zmožnega slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, izvežbanega v narekovanju in ilustraciji zemljiške knjige, sprejemem takoj. Samci imajo prednost. Plača po dogovoru. Vsi pogoji so izrecno zahtevani.

Janko Hudovernik 256-1 c. kr. notar v Kranjski gori.

Restavracija „Narodni dom“

Nizke cene Dobra kuhinja Pristna vina Točna postrežba Za obilen obisk se priporoča 87-14 Ivan Kenda.

V znanje:

Svojim cenjenim odjemalcem javljava, da sva potnika Demšarja in Bradača zaradi goljufije odpustila. Tudi pohaja okoli neki Edvard Pogačnik, ki pa ni najin potnik in ki pod nepravim imenom sklepa sicer popolnoma neizvedljive kupcije, sprejema are in z nimi izginja. Če bi se imenovanec drznil še kdaj nastopati kot najin agent, naj se ga, prosimo, izroči bližnji žandarmerijski postaji. Z odličnim spoštovanjem 229-2

Ivan Jax & sin.

Naznanilo.

Podpisani si dovoljuje p. n. hišnim posestnikom in strankam uljudno naznanjati, naj pripravijo zaboje s smetmi ob pravem času v vežah, da se tem načinom vsem nedostatkem v okom pride. Vse pritožbe se prosi ustmeno ali pismeno podpisnemu naznaniti, da vselej potrebno ukrene z ozirom na redno pobiranje smetij. S spoštovanjem 261-1

Ivan Turk, podjetnik Sv. Petra cesta št. 74.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.